

Maak kennis met onze nieuwe stadsdichter

Over poëzie, erfgoed en het stadsdichterschap

Ze houdt van gedichten die je meevoeren, heeft een zwak voor het ritmische getik van typmachines en is een vat vol poëzie-ideeën. Maak kennis met Evelien Claeyé, de nieuwe stadsdichter van stad Oudenaarde voor de komende twee jaar.

Hoe is jouw liefde voor poëzie ontstaan?

"Een dichter die op bezoek kwam in de klas liet een onvergetelijke indruk na. Ik was negen en alle leerlingen mochten een gedicht schrijven over de natuur. We kregen ook tips, zoals over de plaatsing van woorden. Sommige gebruik ik nog steeds. Stiekem stuurde een leerkracht mijn gedicht in voor een wedstrijd. Ik kreeg een eervolle vermelding en dat verraste mij: ik vond dichten leuk, en blijkbaar deed ik dat ook wel goed."

Je eerste wapenfeit als stadsdichter is dus niet toevallig gekozen?

"Klopt. In september trek ik met mijn "valies" vol nieuwe en oude woorden naar verschillende scholen om er met lagereschoolkinderen te dichten over "vroeger". De leukste klasgedichten krijgen een plekje op een raam in de stad of op school. Stiekem hoop ik zelf ook iemand te kunnen inspireren. Een klein duwtje kan soms veel betekenen."

Wat vind je het leukste aan je job bij de Provinciale Erfgoedsite Ename?

"De verhalen. Ze zitten verweven in alles wat ik doe. Ik heb taal- en letterkunde gestudeerd, maar ook theater- en filmwetenschappen. Sindsdien geloof ik erg in het belang van hoe je iets presenteert. Weinig mensen voelen zich spontaan aangetrokken door erfgoed, en dat is hetzelfde met poëzie. Terwijl beiden heel boeiend en krachtig zijn. Door een mix van sterke verhalen, personages en beelden, proberen we jong en oud mee te nemen in die wereld. Als stadsdichter hoop ik hetzelfde te kunnen doen voor poëzie."

Wanneer vind je een gedicht goed?

"Als een gedicht ritme heeft, zodat mensen kunnen meedwarrelen en er spontaan iets bij denken of voelen. Dat mag zeker verschillen van wat ik als dichter in gedachten had. Ik wil vooral niet dat mensen te veel moeten nadenken bij mijn werk."

Laat je je werk meestal nalezen door een trouw publiek of belandt het eerder in een schuif?

"Eerlijk? De schuif (lacht). Tijdens corona werd ik door mijn man – zelf beeldend kunstenaar – gestimuleerd om samen een boekje te maken. Hij maakte tekeningen bij mijn werk, of omgekeerd. Zo ontstond mijn dichtbundel "Sprokkelhout". Er komt zeker een vervolg, mogelijk met kortverhalen in plaats van gedichten."

Je speelt met het idee om ad hoc of samen te dichten, bijvoorbeeld tijdens de wekelijkse markt. In hoeverre is dat een uitdaging voor jou?

"Het is een hele uitdaging, maar wel een leuke. Een tijdje geleden nestelde ik mij tijdens een expo met een typemachine op een balkon. Terwijl mensen beneden stonden te wachten, schreef ik een verhaal dat ik per afgerond deel naar beneden liet vallen aan een draadje. Ik vind het leuk om rond te kijken, te denken en iets te laten gebeuren op papier zonder erop terug te kunnen komen, want dat gaat niet met een typemachine (lacht)."

“Je kan een plek door en door kennen, maar hoe was het vroeger, hoe leefden mensen toen? Zulke vragen vind ik bijzonder inspirerend.”

EVELIEN CLAEYÉ

Mijn drie favoriete plekjes in Oudenaarde
Theaterzaal De Harmonie aan de Markt, de schommels aan de Schelde om even na te denken of te lezen en natuurlijk ook het Archeopark, waar je tegelijk in het nu en in het verleden zit.

Mijn favoriete seizoen

De herfst. De vallende blaadjes zijn een beetje triest, maar tegelijk is er die gezelligheid binnen – met een boek – en de zekerheid dat alles uiteindelijk terug in bloei zal komen.

Het liedje dat me altijd weet op te beuren
Liztomania van de band Phoenix.

Mijn favoriete Oudenaardse horecazaak
Odnar aan de Schelde, waar je tegelijk de stad en de natuur kan zien.

Mijn favoriete Oudenaardist

Koen Browaeys, de voorzitter van Theater STAM en de Oudenaardse cultuurraad, voor alles wat hij doet met en voor het theater in Oudenaarde.

Mijn grootste guilty pleasure

Frietjes gaan eten met de collega's op vrijdagavond.

Tot slot: wat zie jij als je grootste taken als stadsdichter?

“Ik wil gedichten dichterbij proberen brengen dan alleen maar 'lezen' bijvoorbeeld door samenwerkingen met scholen, academies en instellingen als zoals Heuvelheem. Ik wil mensen ook met een andere bril naar hun vertrouwde omgeving laten kijken. Of net herkenbaarheid bieden. Tot slot wil ik proberen om een brug te slaan tussen mensen onderling, en tussen mensen en hun omgeving. Daarbij zullen erfgoed en geschiedenis nooit veraf zijn. Je kan een plek door en door kennen, maar hoe was het vroeger, hoe leefden mensen toen? Zulke vragen vind ik bijzonder inspirerend.”

Alle info over de Oudenaardse stadsdichters lees je via www.oudenaarde.be/stadsdichter.